

Nr 129.

Av herr **Hedlund** i Östersund, *angående fortsatta utredningar rörande norrlandsproblemen.*

I februari 1944 tillsattes den s. k. norrlandskommittén, vilken alltså nu har arbetat i närmare fyra år. Under denna tid har kommittén efter hand avgivit ett flertal förslag i olika ämnen, berörande jordbruket, skogsbruket, industrien, kommunikationerna, undervisningen, sjukvården m. m. (Dessa förslag ha dock hittills endast i ett fåtal fall föranlett åtgärder från statsmakternas sida.) Härjämte har kommittén haft att besvara ett 100-tal remisser, som haft sammanhang med kommitténs arbetsfält.

Av årets riksdagsberättelse framgår, att kommitténs principbetänkande angående den statliga norrlandspolitiken beräknas kunna bli färdigställt under de första månaderna av år 1948. Det är ej direkt utsagt, att kommitténs arbete förutsättes vara slutfört härmed. Att chefen för jordbruksdepartementet utgår från att kommittéarbetet åtminstone icke i hittillsvarande omfattning skall fortgå under nästa budgetår, framgår emellertid av att inga nya medel begärts för ändamålet.

Ehuru norrlandskommittén enligt vad ovan nämnts behandlat åtskilliga ämnen, har det dock av naturliga skäl ej varit möjligt för kommittén att under de fyra år, som kommittén verkat, redovisa slutgiltiga förslag på alla områden av central betydelse för Norrland. Att detta icke skett på så viktiga områden som beskattningen, vattenkraften och vägväsendet är bland annat beroende av att dessa frågor varit föremål för utredning i annan ordning. Ätminstone på förstnämnda område har kommittén emellertid övervägt olika möjligheter att undanröja de ogynnsamma verkningarna för Norrland av nuvarande beskattningsgrunder. I detta sammanhang kan förtjäna framhållas att det, då norrlandskommittén haft att ta ställning till olika förslag, som remitterats till kommittén för yttrande, visat sig vara mycket vanligt, att man vid riksutredningar uraktlåtit att beakta synpunkter, som hänföra sig till de speciellt norrländska förhållandena.

På grund av det sagda synes det angeläget, att utredningarna i norrlandsfrågorna icke avbrytas i och med att norrlandskommittén avgivit sitt principbetänkande. I vilken form de fortsatta utredningarna böra bedrivas — om de böra sammanhållas hos ett organ eller fördelas på olika specialkommittéer — torde böra bedömas först sedan nämnda principbetänkande framlagts.

Då det för innevarande budgetår anvisade anslaget till utredning rörande åtgärder för det norrländska näringslivets förkovran icke torde helt konsumeras under budgetåret och då det icke bör möta hinder att vid behov

skjuta till medel från de vanliga kommittéanslagen, torde icke finnas anledning att i nuvarande läge ifrågasätta någon anslagsanvisning för ändamålet för nästa budgetår.

Oavsett detta synes det emellertid önskvärt, att riksdagen ger till känna för Kungl. Maj:t, att riksdagen anser norrlandsproblemen böra bli föremål för fortsatt utredning.

Under åberopande av det anförda hemställles,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala sin förväntan, att norrlandsproblemen, i de delar norrlandskommittén ej framlägger slutgiltiga förslag härutinnan, bli föremål för fortsatta utredningar i lämplig form.

Stockholm den 20 januari 1948.

Verner Hedlund,
Östersund.
